

TOHTRID SAID KOKKU TARTUS

Veidi enne seda kui ülikoolilinnas võim tudengite ja nõidade kätte läks, võis Tartus kahe kena kevadpäeva jooksul märgata tavapärasest suuremat hulka tohtreid. Aprillikuu viimasel nädalavahetusel peeti Tartu Näituste messikeskuses viiendaid Eesti Arstide Päevi.

Sel aastal seisis korraldajate ees ülesanne mahutada traditsiooniline konverents ja näitus uude kesta – vanast tuttavast *Vanemuisest* pidime kolima vahest veidi harjumatusesse näitusehallidesse. Uuel kohal oli nii eeliseid kui puudusi.

Meditiinifirmade esindajad olid väga rahul, keegi ei pidanud ruumipuuduse tõttu ukse taha jääma või kuskil trepimademel ravimeid tutvustama. Esialgne kartus, et linnaserva ehk vähem külastajaid tuleb, ei pidanud samuti õnneks paika. Hea meel oli kuulda eksponentide arvamusi, et arstide päevad, mille plussiks on näitusega üheaegselt toimuv arstide konverents, peaksid jääma ikkagi Tartusse, Tallinna aga sügisene mess *Medifar*.

Keeruline oli kõledast näitusehallist õdusa konverentsisaali kujundamine. Lõpuks said kõik probleemid siiski enam-vähem rahuldava lahenduse ja loodetavasti korvas ettekannete hea sisuline tase ka ruumi ebamugavused. Kahjuks puudub Eestis konverentsikeskus, kus eri suurusega auditoriumites saaks üheaegselt töötada mitu sektsiooni. See teeb võimalikult paljude erialade arstidele huvi pakkuva programmi kokku panemise üpris raskeks. Tundus, et seekordne teemadevalik oli siiski õnnestunud ja loengutele tervisehäirete orgaanilistest ja funktsionaalsetest aspektidest ning infektsioonist kuulajaid jätkus. Esines ka külalislektor, professor Pentti Huovinen Turust, kelle ettekanne mikroobide ravimresistentsusest paneb ehk meiegi tohtrid edaspidi iga antibiootikumiretsepti kirjutamisel tõsiselt järele mõtlema.

Tihedasse päevakavva mahtus ka Arstide Liidu volikogu koosolek, kus räägiti jälle palkadest. Oleme üsna huvitavas seisus, kus arstide otsesed tööandjad, raviasutused, ei ole oma rahakoti peremehed, raha käsutav haigekassa aga ei täida tööandja funktsioone. Nii et, kellelt siis arstid ikkagi palgatõusu nõudma peaksid? Laupäeva pärastlõunal diskuteeriti juba peaaegu traditsioonilises kandilises ümarlauas taaskord teemadel, kes ja kuidas peaks reguleerima tervishoidu, missugune on

raviasutustele sobivaim omandivorm, mis suunas liigub ravikindlustussüsteem.
Paraku pole neile küsimustele lihtsaid ja üheseid vastuseid kellelgi tagataskust võtta.

Peoõhtuga *Atlantises* tähistati seekord Eesti Arstide Liidu taasasutamise 10. aastapäeva. Sellest, mida EAL 10 aastaga on jõudnud korda saata, saab loodetavasti pikemalt lugeda *Teataja* juuninumbrist.

Eesti Arstide Päevad on toimunud nüüd juba viis korda. Traditsioonilised üritused on head asjad, kuid aeg-ajalt tuleks neidki pisut tuulutada. Mida ja kuidas aga muuta? Korraldustoimkond on oma pead juba tööle pannud ja ootab asjalikke ettepanekuid ka kõigilt *Teataja* lugejailt.

EAP '98 korraldajate tänusõnad kuuluvad kõigile lektoritele ning konverentsi läbiviimisele kaasa aidanud TÜ Kliinikumi Psühhiaatria haiglale, TÜ Arstiteaduskonnale, TÜ Õppetehnika teenistusele.

Katrin Rehema

FOTOD

Tervitused kolleegidelt Eesti Arstide Seltsist Rootsis andis edasi

dr Einar Berggren (1)

Konverentsi akadeemilisele õhkkonnale (2) pakkus vaheldust messimelu (3 ja 4)

Tervishoiupoliitikat lahkasid dr Aleks Lenzner (Tartu Linnavalitsus), prof Raul Talvik (TÜ Kliinikum), dr Arvi Vask (Sotsiaalministeerium), dr Väino Sinisalu (EAL), dr Peeter Kudu (Haigekassade Liit), pr Vaike Soodla (Tartu Haigekassa) (5)